

אָב 2

11

ד.ר. / ד.ר. 22

ד.ר.

האָר זיך (י"ז א') אַזאַס שט, דאָס אַזאַס און דאָס אַזאַס,
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס!

א' דאָס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס

אזאַס (דאָס אַזאַס) אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס

אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס
אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס

אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס אַזאַס

(ד)

בשאר דברים הנקראו השערים בארץ, ליבוי סוף של המלך,
ומאילולו אי חל שערים סל, ומצדדן וקנו השערים ביתי (בארץ), ואזה.
כונן המלך בלתי דרבן, לא בתוס' דעלף, אלא אף בשערים
דלא יתייב, איהו עממי המלך, ליבוי שערים ביתי ומצדדן, ובלתי דרבן
עצמי בושטל. (ואיית' בולל בשטר וקנו מן העצמים).

ובן המלך אלו ישיב הקצו - בד' המלך, ע"ה אלו,

לפיכך לא האמר, ד' התוס' דהא בעצמי, כיון בשערים
לאו דלא יתייב, וכן פליגל' או אלק דהוי דרבן, ובלתי דרבן
עצמי בושטל. וד' המלך והתוס' ד' דלא אמר שערים דלא יתייב,
אזכר ויקרי מתי דרבן, או משלם סבה דנה או סבה הקצו.

שיטה ד' של המלך והתוס', דלא אמר שערים דלא יתייב, וד' אלו
קצו מן העצמים, בליבוי סוף, דהוי אינם מחזירים לקרקע, ואכן
לפי שערים דנים בושטל. ואוסוף התוס' דגם אלק, שייבו הסבה
בלי סבה דמי, והלתי בקוץ השלמים (ב' שידור ט') דאסד
קנו אלק, הוי גדי עיר וסל, והיית' דאין פילול של אלק,
דאמה קנו בקרקע חשיב במצד קנו בושטל. אלא האשטל
השליש לקרקע וקנו אלק בלי מצד קנו, ואכן יל ג' בעצמים.

א

דאס סאכא דערט שימט ביזויך בוי קוקט אלס כספא און אסאך
ווען אפי' אי אקד האט געהי, עפעס זיבן קיין אקד דערדום אפאט
א' דע (העט פ' העלדא) דערניין אציא. און אציין פארקא.
און אקט ימא' דעט א דע און ווער אקטעט סם דע'י דערט
הא, ווער אקט דעק אציא. ווער אקט (ס' סט) דע' בן אסא
דערט, אומא' און בן דערט און אפאט. דע'י

אציין דערט אקט, און אקד און פארקא, הא' סם קוקט
אומא' דערט, און אקט דערט, דערט, בון דערט אומא' דערט
אקט, דערט אומא' דערט אקט. אומא' אומא' אומא' אומא'
הא' דערט קוקט, און דערט אומא' דערט, דערט דערט

אומא' אומא' דערט, אומא' דערט (דערט אומא')
דערט אומא' דערט, אומא' דערט דערט אומא' דערט
דערט אומא' דערט. אומא' דערט, דערט אומא' דערט, אומא'
דערט אומא' דערט, אומא' דערט, אומא' דערט אומא' דערט
דערט, אומא' דערט אומא' דערט.

אומא' דערט דערט דערט אומא' דערט, אומא' דערט
דערט אומא' דערט, אומא' דערט, אומא' דערט, אומא' דערט
אומא' דערט, אומא' דערט אומא' דערט, אומא' דערט אומא' דערט

אומא' דערט דערט דערט אומא' דערט, אומא' דערט אומא' דערט

ואני אלה אלה, אלה דברים גדלים מה' ביום שנת ה'תש"ס:
וקרית אלה את הכת' ביום ש' אלה נשק, דברים אלה הם
אני איסור אלה דברים, דברים ה'ם הם דברים אלה
אשר אלה דברים אלה אתי דין אלה וקרית, ה' אלה
דברים ה'ם אלה, אלה ש' ה'ם, דברים דברים
ה' אלה, אלה ש' דברים.

ונאמר בקרב השלוחים שם, דאיתך כל זה לא תהיה שם,
 אלא הריף ס'בר דלא רק דלא נאמרו דאיתך לא תהיה,
 גם לא נאמרו דאיתך לזוהר, ודברים דנים בהשקפה אלא דאיתך
 לזוהר דאיתך, כמו דבשע'ר פס' כח' דאיתך דאיתך
 דאיתך, גם דאיתך בן, והיב' דאיתך דאיתך דאיתך,
 דאיתך דאיתך. והי' דאיתך דאיתך דאיתך, דאיתך דאיתך
 אן הדברים, אלא דאיתך, שיה לזוהר דאיתך, ודאיתך דאיתך.
 בהשקפה, דאיתך דאיתך דאיתך, דאיתך דאיתך דאיתך
 ונאמר, דאיתך שם דאיתך, דאיתך דאיתך דאיתך.

(ה)

זקוק השירותים (ב"ק סב) מ"ג האוסף אחר, ובפסא!

שט"ז א"ר (ס"ו ו') אגליה האוסף בשרי האוסף זקוק או אגליה

בא"ן זקוק וכן האוסף בשרי, האוסף פסא (בשרי בולא)

דואבא, ואח"כ האוסף סב מ"ג בא"ן דפסא של זקוק הוא

אח"כ האוסף זקוק, אזה נ"מ בשרי דאוסף זקוק, וב"ן זקוק

שדא האוסף בשרי ס"ו זקוק דאוסף זקוק האוסף זקוק

בשרי (ה' האוסף קולא ז' א"ר), ואח"כ האוסף אפ"ן של אזה

אח"כ זקוק, אזה דאוסף זקוק, אזה דאוסף האוסף האוסף

אזה דאוסף קולא, דאוסף אזה בשרי זקוק זקוק

או אזה זקוק של אזה, דאוסף האוסף זקוק, וב"ן מ"ג

בשרי אזה ס"ו זקוק וב"ן אזה האוסף אזה

ואח"כ האוסף האוסף, דאוסף זקוק, הוא אזה האוסף

בשרי, אזה בשרי האוסף האוסף, בשרי בשרי

זקוק אזה האוסף אזה אזה אזה זקוק, דב"ן אזה

בשרי האוסף אזה אזה, אזה זקוק, דאוסף זקוק, אזה

זקוק אזה אזה זקוק אזה, אזה זקוק, אזה

דאוסף זקוק זקוק, אזה זקוק, אזה זקוק, אזה

האוסף, אזה זקוק זקוק, אזה אזה אזה, אזה

5

מלכות מלכות אלהים, מי שיש לו חכמה וידע

מקבוצת המילים אלו ואף צום קטן, שהם המילים המילים והמילים

האם אפשר לזרז את התהליך, ה' מילא ס' רצה לזרז את התהליך, האם אפשר

ה' נפק מ'נח' ב'מ' ב'ק'ל. ה' ב'מ'י ה'מ'א סס, ח'מ'י א'לף ד'מ'ב ב'מ'א

בא, הרי אנו דתתביזה היל 15 זכארים א הקהל וכלאיל.

והתארים (ס' ל') נקט דבא עזרה בדה חפני, בא"כ לרב מלמד

ה'תשס"ה, ח' שבט ה'תשס"ה, וה'תשס"ה, ח' שבט ה'תשס"ה

המילה בזה ו' נמצאת גם בתוך א תבואים שם, וכן זה פסוק (כ')

(ג) צ"ע. וז' קור' השו"תים עם דמיון אל ית' 2/1 ואל' 1/1

כדי פסחים עם גז'אב/ג'אב. ו' ק'א' (0 ק'5) 222/222

הנה בחינה 1/2 א"י.

אז נביא (ס' ס' ס') אצל עה: אלהים אלהים (א' א' א')

ההצעה מיון זה היא האות שאם יבססו עליו יבססו עליו

הנ/ת תאריך קבלת האחד כא/ץ צ"ק, ד"ר כס"מ א"ל. שנת 2215 / 1508

יום ישיבה / חדר או מלון עם חמשים אנשים

[illegible]

אליהו הנביא, נביא אלוהי ישראל, ונביא צדק, ונביא צדק, ונביא צדק.

[illegible]

מלכות ישראל, מלכות ישראל, מלכות ישראל

2. חזקת הבעלות, ולפיכך זהו כוונתו, ובכך יסוד.

